

בש"פ 5480/21 - מדינת ישראל נגד בני לוי

בבית המשפט העליון

בש"פ 5480/21

לפני:

כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

בני לוי

בקשה (ראשונה) להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

ג' באלול התשפ"א (11.8.2021)

בשם המבקשת:

עו"ד לינור בן אוליאל

בשם המשיבה:

עו"ד יוסף רז

החלטה

1. בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) בתשעים ימים החל מיום 16.8.2021 או עד למתן פסק דין בת"פ 38793-11-20 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 16.11.2020 הוגש נגד המשיב כתב אישום לבית המשפט המחוזי, המייחס לו עבירת הצתה לפי סעיף

עמוד 1

448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); עבירת תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק; 3 עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק; עבירת היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק; ו-2 עבירות של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

על-פי המתואר בכתב האישום, בסוף חודש ספטמבר 2020 יצר המשיב קשר טלפוני עם דודתו, קילל אותה ואיים עליה כי אם לא תפסיק לרכל עליו ועל בני משפחתו, הוא "יעלים" אותה ואת אחיה (להלן: הדוד). ביום 18.10.2020 סמוך לשעה 19:30, נהג המשיב, כשהוא תחת פסילה, לבית הדוד, נכנס לביתו, קילל אותו, צעק עליו, ואיים עליו כי יחסל אותו ואת דודתו ויעלים אותם מעל פני האדמה. בהמשך המשיב אף דחף את דודו, הפילו על הספה, ירק לעבר פניו, ושב לקלל אותו ולאיים עליו. לאחר מכן, נהג המשיב אל ביתה של דודתו, והשליך לבנה על שמשת רכבה, שהתנפצה כתוצאה מכך. בחלוף מספר שעות, נסע המשיב לתחנת דלק ורכש מצית, ולאחר מכן, הגיע סמוך לבית הוריה של גיסתו, שם שהתה הגיסה, שבר את שמשתו האחורית של רכבה, הצית את הרכב, ונמלט בריצה מן המקום. זאת עשה המשיב, כך נטען, מאחר שכעס על גיסתו לנוכח תלונה שהגישה נגד אחיו ואשר הביאה למעצר האח.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה לבית המשפט המחוזי בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטתו מיום 2.12.2020 קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המתוארות בכתב האישום, אולם קיימים קשיים ראיתיים ממשיים בכל הנוגע לעבירת ההצתה.

4. אשר לאפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, קבע בית המשפט המחוזי בהחלטה מיום 29.12.2020 כי לא ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב באמצעות חלופת מעצר. בתוך כך, הובהר כי הגם שקיימים קשיים בתשתית הראייתית בנוגע לאישום בעבירת ההצתה, הרי שעוצמת עילת המעצר עודנה "בוהקת" – וזאת לנוכח אופי הסכסוך בין המשיב ובני משפחתו, שאף טרם נפתר, רמת האיום, ובעיקר בשל עברו המכביד של המשיב אשר מקשה "עד מאוד" על מתן אמון בו.

4. בהחלטה מיום 7.1.2021, הורה בית המשפט על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בהסכמתו, ובכפוף לשמירת זכותו לבקש עיון חוזר.

5. אשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי יצוין כי הדיונים נדחו מעת לעת, מטעמים שונים. עד לשלב זה התקיימה ישיבה הוכחות אחת, ביום 26.4.2021, ושלושה דיוני הוכחות נוספים נקבעו לחודשים אוקטובר-נובמבר 2021.

טענות הצדדים

7. המדינה טוענת כי המעשים המיוחסים למשיב – אשר ביצע תוך שעות ספורות עבירות אלימות ורכוש חמורות כלפי שלושה מבני משפחתו, ללא כל התגרות מצדם – מעידים על מסוכנות גבוהה הנשקפת ממנו, כלפי הציבור הרחב בכלל וכלפי בני משפחתו בפרט. נטען עוד כי החשש מפני מסוכנות המשיב מתעצם לנוכח עברו הפלילי והתעבורתי המכביד, הכולל 13 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות רכוש, סמים ואלימות, וכן 30 הרשעות בעבירות תעבורה,

שבגין אף ריצה עונשי מאסר בפועל. בתוך כך, צוין כי העבירות המיוחסות למשיב בוצעו שעה שתלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים (האחד בן שנה, בגין עבירת נהיגה בזמן פסילה; והשני בן חודש, בגין עבירת היזק לרכוש). כמו כן, לטענת המדינה, קיים בעניינו של המשיב חשש לשיבוש הליכי משפט, בשל הקרבה המשפחתית בינו לבין עדי התביעה המרכזיים בתיק, שלא התייצבו לדיון ההוכחות האחרון ואשר נגד אחד מהם הוצא צו הבאה; וכן קיים חשש להתחמקות המשיב מהליכי שפיטה או מריצוי העונש, לאור העובדה שהוא הורשע בעבר בבריחה ממעצר וממשמורת חוקית, ואף לנוכח הימלטותו במסגרת תיק זה למשך עשרה ימים, עד לאיתורו. אשר לצפי הימשכות ההליך, המדינה מציינת כי פרשת התביעה צפויה להסתיים בתום ישיבת ההוכחות האחרונה שנקבעה.

8. בדיון שהתקיים לפניי ביום 11.8.2021 התנגד המשיב לבקשה להארכת מעצרו, וטען כי אין לזקוף את העיכובים בניהול התיק העיקרי לחובת ההגנה. לטענת המשיב, בחלוף כתשעה חודשים בהם הוא נתון במעצר וטרם ניתנה הכרעה בעניינו – יש להורות על שחרורו. עוד טוען המשיב כי לא הוצגה אפשרות לחלופת מעצר משום שלא קיימת חלופה מתאימה שיש בה כדי לענות על התנאים המחמירים שהציב בית המשפט המחוזי בנדון; וכי מסיבה זו הוא אף לא ביקש מבית המשפט להפנותו לקבלת תסקיר מעצר בעניינו. בתוך כך, ביקש המשיב מבית משפט זה להורות לבית המשפט המחוזי "להתגמש מעט בהחלטתו".

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טענות הצדדים במסגרת הדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נדרש בית המשפט לאזן בין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי לבין חירותו של הנאשם. במסגרת כך, על בית המשפט להביא במניין שיקוליו, בין היתר, את רמת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם לביטחון הציבור; את חומרת העבירות המיוחסות לו; את החשש משיבוש הליכי משפט ומהימלטות הנאשם מאימת הדין; את משך שהותו של הנאשם במעצר; וכן את קצב התקדמות ההליך המתנהל בעניינו והצפי להימשכותו (ראו למשל: בש"פ 2721/20 מדינת ישראל נ' צ'חברידזה, פסקה 7 (6.5.2020); בש"פ 4647/19 מדינת ישראל נ' חרלנוב, פסקה 8 (17.7.2019); בש"פ 2237/19 מדינת ישראל נ' פלונית, פסקה 8 (3.4.2019)).

כמו כן, ככל שמתארך פרק הזמן בו שוהה הנאשם במעצר, כך נעה נקודת האיזון אל עבר זכותו של הנאשם לחירות. משכך, ובשים לב למכלול השיקולים האמורים, על בית המשפט לשוב ולבחון לאורך ההליך המשפטי את האפשרות להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה ראויה (ראו למשל: בש"פ 6226/19 מדינת ישראל נ' דניאלי, פסקה 9 (6.10.2019); ראו והשוו: בש"פ 9567/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (19.12.2017)).

10. יישום אמות המידה האמורות על ענייננו מוביל למסקנה כי יש להיעתר לבקשה דנן ולהורות על הארכת מעצרו של המשיב. במקרה דנן נדמה כי עובדות כתב האישום מדברות בעד עצמן, והן מלמדות על המסוכנות הגבוהה

הנשקפת מהמשיב, ואשר עולה אף מעברו הפלילי המכביד. לכל האמור יש להוסיף את היעדרה של חלופת מעצר אפקטיבית אשר יהא בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב כאמור.

11. אשר לקצב התקדמות ההליך, יצוין כי מדובר בבקשה ראשונה להארכת המעצר ונדמה כי עד כה התנהל ההליך בקצב סביר. כך, שמיעת ההוכחות כבר החלה, וקבועים עוד מספר דיוני תכופים בתקופה הקרובה.

12. נוכח כל האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי לא ניתן לקבוע כי בשלב זה הוסטה נקודת האיזון אל עבר זכותו של המשיב לחירות, באופן המצדיק את שחרורו ממעצר מאחורי סורג ובריח.

13. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 16.8.2021 או עד למתן פסק דין בת"פ 38793-11-20 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ד' באלול התשפ"א (12.8.2021).

ש ו פ ט ת